

POŠKOLÁK

PÍŠÍ A KRESLÍ ŽÁCI ZÁKLADNÍ ŠKOLY CHVALKOVICE

Vážení rodiče, kolegové a žáci,

setkáváme se spolu tentokrát v prvním novoročním čísle našeho časopisu. Doufám, že vstup do roku 2015 proběhl plynule a bez karambolů. Přeji vám, aby předsevzetí, které jste si dali, vydržela déle než do 31. ledna. Hned na počátku bych také rád poděkoval všem zaměstnancům za jejich práci a také všem přátelům, kteří nám v uplynulém roce věnovali svou přízeň.

Jak jsem již psal v jednom z minulých čísel, letošní rok bude ve znamení práce na neustálém zkvalitňování vzdělávacího procesu. Jak pravil J. A. Komenský „Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest, jež pouze ukazují, kam jít, ale sami nejdou.“ Hned po návratu z vánočních prázdnin jsme se společně účastnili školení, které se týkalo práce s nadanými dětmi. Toto školení pro nás organizoval pan Václav Fořtík s manželkou, kteří se problematikou nadaných dětí zabývají dlouhodobě a patří mezi nejlepší lektory v rámci ČR. Pro nadané děti organizují letní tábory a také diagnostikují úroveň jejich rozumových schopností. Také jsou autory několika publikací o nadaných dětech. Druhé školení se uskuteční těsně předtím, než budete číst tyto řádky. Není určeno pro učitele, ale pro žáky druhého stupně, kteří rádi píšou a mají rádi literaturu. Právě pro ně byl objednan kurz s názvem *Vyřeš případ a nauč se základům tvůrčího psaní*. Jedná se vlastně o psaní detektivního příběhu, během něhož se žáci seznámí s různými postupy při tvorbě povídkového textu a výsledek si posílá odnesou domů. Kromě povídky si žáci odnesou také certifikát, který osvědčuje jejich účast na tomto školení a který se jim v budoucnu určitě bude hodit při zápisu na střední školy. Školení je stanoveno na 28. 1. 2015. Lektorem bude René Nekuda. Více o něm naleznete v jeho medailonku na internetu <http://www.renenekuda.cz>. Do budoucna plánujeme více takovýchto školení a máme již okruh lektorů, se kterými budeme spolupracovat. Vaše děti si rozhodně zaslouží jistý nadstandard, který ostatní školy neposkytují. Samozřejmě vše také záleží na jejich zájmu, neboť se jedná o kurzy nepovinné. Měly by pokrývat okruh tzv. měkkých dovedností, které jsou dnes mezi zaměstnavateli tolik ceněné. Další školení pro učitele budou následovat v druhém pololetí.

S úspěchem se účastníme několika projektů. Dva jsou projekty krajské a jeden je financovaný z evropských fondů. Již nyní připravujeme nové projekty. Zejména se nám jedná o ty, jež přinesou finance na rozvoj či přestavbu školy, a pak samozřejmě projekty, díky kterým zase vylepšíme celkové vybavení školy novými pomůckami.

Do budoucna nás čekají další opravdu velké výzvy. Dlouhodobým problémem je absence kvalitního zázemí pro sportovní vyžití našich žáků. Ve spolupráci s obcí tento stav budeme muset vyřešit, neboť je to nedostatek, který naši školu znevýhodňuje oproti ostatním. Druhým problémem je hromadná doprava. V tomto případě se zabýváme stále myšlenkou školního autobusu.

Závěrem bych rád podotkl, že doufáme, že nám zachováte i v tomto roce svou přízeň. Pevně věřím, že se nám společně podaří vytvořit vzdělávací instituci, která bude spojovala kvalitu a dobré jméno.

PH

Burza středních škol

Dne 21.10.2014 vyjela 9. třída do Náchoda na burzu Středních škol. Jeli jsme linkovým autobusem a ve Skalici, kde jsme měli přestupovat, nám autobus ujel. Paní učitelka nám dala zatím rozchod. Potom jsme se sešli na domluveném místě a po chvíli autobus konečně přijel. Šli jsme kousek pěšky a došli na místo. Hned ve dveřích jsme dostali první leták a pak ještě několik dalších. V hale, kde byli reprezentanti, učitelé a profesori jednotlivých škol, jsme měli možnost se zeptat na informace o školách, o které máme zájem. Bylo tam mnoho zajímavých škol z blízkého okolí, ale i z daleka. Procházeli jsme se po hale mezi školami a ty nám nabízely jejich letáčky. Sem tam se nás nějaký reprezentant zeptal, o co bychom měli zájem. Zpátky jsme jeli opět autobusem a spolu s námi jela i škola z Ostrova z Jaroměře, takže cesta byla veselá. Burza je jeden ze způsobů, který vám může pomoci ve výběru střední školy.

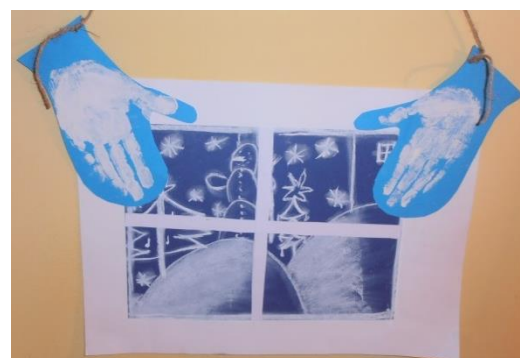

Denisa Hrušková - 4. třída

Napsaly: **Vladěna Picková, Iveta Serbousková** – 9. třída

Adéla Jochová – 3. třída

Kát'a Bittnerová – 3. třída

PŘEDNÁŠKA O VOLBĚ POVOLÁNÍ

Dne 11. listopadu 2014 se konala schůzka k volbě povolání. Odpoledne jsme připravovali občerstvení pro rodiče ve formě domácího štrůdlu a jednohubek, k tomu se podávala káva nebo čaj. Každý donášel kávu nebo čaj svým rodičům. Kolem půl páté začala přednáška s paní učitelkou Krausovou. Paní učitelka Krausová přednášela o tom, jak si máme vybrat střední školu a mluvila také o volbě povolání. Po skončení prezentace přišly zástupkyně některých středních škol. Popsaly nám jejich školu a přitom nám jedna paní rozdala leták. Po skončení přednášky předstoupila před žáky třídní učitelka deváté třídy paní Ulrychová.

Natali Kudrnáčová - 4. třída

jsme měli zájem.

Rodičům povídala o tom, jak se kdo zlepšil a kdo zhoršil, k tomu nám rozdala papírky s našimi známkami. Měli jsme také možnost k paní učitelce dojít s rodiči. Na konci jsme měli možnost optat se zástupkyň na další informace o škole, o kterou

Napsaly: **Kateřina Balciráková, Jiřina Ladigová** - 9. třída

Obejmi své vnitřní dítě

Psal se rok 2003 a já jsem jela na přednášku Jiřiny Prekopové, která na jedné nádherné louce u Nového Města nad Metují měla hovořit na téma Obejmi své vnitřní dítě.

Nevěděla jsem přesně, do čeho jdu, ale cítila jsem, že to bude velké. A bylo.

Zasedla jsem na jednu z přistavených laviček a čekala na první slova paní docentky, či doktorky psychologie, už nevím... Každopádně se mi ale začal v mysli odvíjet příběh...

Poslouchala jsem paní Prekopovou a souběžně jsem viděla sebe, jak asi jako pětiletá běhám po zahradě a povídám si s motýlky. Dodnes slyším, jak kolem bzučí čmeláci, voní kytky a já tančím na zeleném trávniku mezi zvonky a kopretinami. Vidím sebe v plápolající sukénce a cítím radost. Nic jiného než objetí krásné teplého letního vzduchu a tančící srdce uvnitř malého holčičího těla. A všechno kolem je tu pro mě. Sladké vábení léta a záplava modrého nebe.

"Maminko," volám, když vidím přicházet svého milovaného člověka s mísou červeného rybízu, "dáš mi trochu?"

"Vezmi si, kolik chceš, ale na keříčcích můžeš ještě zobat, neotrhala jsem vše," odpovídá maminka a usměje se. Maminka je má jistota, můj přístav. Vím to. A vím, že to tak bude navždy.

Přednáška pomalu končí a já zjišťuji, že jsem si z ní odnesla mnoho. Nevím jak, ale dokázala jsem vnímat obojí. Sebe, prohánějící se v trávě, i slova té moudré ženy. Ale jako by zase na několik let všechno zavál čas. Zapomněla jsem, kým jsem uvnitř. Žila jsem cizí životy a na ten svůj nemyslela. Zmizel, zaházen starostmi a úzkostmi, jejichž společným jmenovatelem byl strach. Strach ze selhání, strach z odpovědnosti a paradoxně i z volání mé duše po vysvobození.

Dnes už svou malou holčičku svírám v náručí. Dívala se na mne zpočátku zkoumavě a nejistě a já nevěděla, jak na to. Šly jsme si vstříc, ale její malé sandálky se posunovaly jen velmi opatrně. Blondáté vlásky v copánku, dosud čechrané větrem, lehce plápolaly, až se rozpletly. Mašlička, která se přitom uvolnila, dolétla až k mým nohám. Shýbla jsem se a podala ji své malé holčičce. Byly jsme si nadosah. Natáhla ke mně ručky a já ji prudce objala. Tolik lásky jsem do té chvíle nepocítila. Bylo to silné, neopakovatelně posilující a nekonečně dlouhé objetí.

Od té chvíle ji pevně držím a stále ji připomínám, že už se nikdy neopustíme, protože jsme takto moc šťastné.

Obejmete i vy své vnitřní dítě. Pochopíte, proč je sebeláska, jež se rozpouští v boží lásce, tou nejvyšší esencí v celém vesmíru.

www.facebook.com/groups/cesta.k.sobe; www.facebook.com/cestaksobe.cz

Napsala: **Marcela Horká**

Tvorba žákyň 8. a 9. třídy

První láska

Jmenuji se Andrea. Vždy jsem slýchala, že první lásku si budu pamatovat do konce života. Tento příběh vám píši proto, abych vám potvrdila, že je to pravda, protože na tento krásný zážitek nikdy nezapomenu.

Před dvěma lety se mi líbil můj spolužák. Jmenoval se Erik. Protože jsem velice stydlivá, tak jsem se ho neodvážila oslovit. Ale všimla jsem si, že po mě pokukuje. Když se mi koukal do očí, tak jsem se na něj podívala taky. Když jsem si byla jistá, že se mu opravdu líbím, tak jsem se pokusila na něj usmát. Jednoho dne jsem šla okolo něj do třídy a on mě sáhnul na ruku. Samozřejmě se mi omluvil a vymlouval se, že nechtěl, ale to jsem mu opravdu nevěřila. O den později jsem čekala na hodinu kytary. Poslouchala jsem svoje oblíbené písničky, když vtom mi někdo ťukal na rameno. Já jsem vytáhla sluchátka z uší a podívala jsem se, kdo mě to klepal na rameno. Byl to Erik. Usmál se na mě a zeptal se mě: „Nechtěla bys se mnou někdy někam jít?“ Já bez váhání odpověděla: „Moc ráda.“ Domluvili jsme se, že se sejdem v pátek. Prý za mnou přijede autobusem, který jede ve tři.

Když jsem přijela domů ze školy, tak jsem se začala chystat na rande. Nejprve jsem se bála, že se nestihnou připravit, ale nakonec jsem ve tři byla na zastávce a čekala, až autobus přijede. Autobus přijel asi s pětiminutovým zpožděním. Erik vystoupil z autobusu a vydali jsme se na procházku. Naše první rande jsme zakončili pusou na rozloučenou. V tu chvíli přijel Erikovi autobus. V pondělí ráno na mě čekal ve škole u mé skříňky. Pozdravil mě a políbil na tvář. Bylo to tak pěkné. Jeho pusou jsem oplátila polibkem. Každou přestávku chodíval k mé lavici a vodíval mě na chodbu, kde jsme se bavili o různých věcech. Po škole jsme spolu chodili na zastávku autobusu, a protože můj autobus jezdil dřív, tak tam se mnou čekal. Poté co přijel autobus, Erik mně políbil a já nastoupila.

Ani jsem se nenadála a slavili jsme půlroční výročí. Oslavili jsme ho v krásné restauraci. Erik mi dal červenou růži a prstýnek a od té doby jsem ho nosila všude. Já jsem Erikovi dala cédéčko s jeho oblíbenou kapelou. Ale bohužel o letních prázdninách jsme se moc nescházeli, protože oba jsme jeli na tábor a já jsem ještě jela s mojí rodinou na dovolenou. Trošku jsem se bála, aby mi zůstal věrný. Naštěstí jsme se sešli hned po tom, co jsme se vrátili domů. Do konce prázdnin jsme měli asi tři týdny, a tak jsme se rozhodli, že spolu budeme trávit víc času. Hned jsme se domluvili, že druhý den pojedeme do blízké zoo. V zoo jsme si to velice užili, přivezli jsme si spoustu společných fotek. Hodně často jsme chodili na procházky. Asi dvakrát jsme se u Erika dívali na filmy. A týden před koncem prázdnin jsem s Erikem byla na jeho fotbalovém zápase. Sice fotbal moc nemusím, ale kvůli Erikovi jsem šla fandit jejich týmu. Erikův tým vyhrál 6:2.

Poslední den, co jsme se viděli, byl pátek před koncem prázdnin. V ten den jsme si naplánovali, že zhlédneme nějaký horor. Protože se hororů celkem bojím, tak jsem se k Erikovi pořádně přitulila. V první den školy se mi Erik zdál nějaký divný. Sice mě pozdravil, ale žádná pusa na tvář jako vždycky nebyla. Snažila jsem se zjistit, co se mu stalo, ale nic neřikal, jenom otočil hlavu a ignoroval mě. Když mi neodpovídal, tak jsem si šla sednout na místo s tím, že ho to přejde. Ale nepřešlo ho to. Už jsem z toho byla špatná. Pokládala jsem si otázku, proč mě můj kluk ignoruje. To jsem tak špatná? Ani si neumíte představit, jaká muka to byla. Asi po měsíci za mnou konečně přišel a omluvil se, že mu nebylo dobře a kvůli tomu se s nikým nebavil. Sice jsem mu řekla, že to chápu, ale bylo to divné. Chtěla jsem vědět pravdu, ale kde ji zjistit?

Konečně jsme po dlouhé době vyrazili na rande. Jeli jsme do města nakupovat. Přišlo mi divné, že mě kluk bere na nákupy oblečení a dokonce mi koupil krásné tričko. Ale co se nestalo. V jednom obchodě jsme potkali nějakou holku. Ta holka měla dlouhé blondáté vlasy a začala na Erika křičet: „To kvůli ní ses se mnou rozešel? To kvůli ní jsi zahodil náš vztah z tábora?“ Mně se chtělo brečet. Erik se začal vymlouvat: „To byl můj bratr.“ Nevím, jestli z naštvanosti, ale vykřikla jsem na něj: „Vždyť žádného bratra nemáš!“ Ta holka mu dala facku, otočila se na podpatku a odešla. Erik se na mě otočil a povídal: „Chápeš to?“ Na to jsem se napřáhla a dala jsem mu ještě větší facku než ta holka. Se slzami v očích jsem utekla z obchodu. Od té doby Erika ignoruji.

Sice moje první láska nedopadla nejlíp, ale to skoro žádná první láska nedopadne. Dokonce jsem slyšela, že když náhodou někdo se svojí první láskou zůstal, tak že později má pocit, že nic nezažil.

Napsala: **Kateřina Martincová** – 8. třída

Soutěž zručnosti

Dne 19. 11. jsme se vydali s paní učitelkou Smolovou a s mými spolužáky autobusem na Střední školu řemeslnou do Jaroměře na soutěž zručnosti.

Za 8. třídu nás jela reprezentovat tato pětka:

Karel Martin	Umístění:	12. místo
Klíma Martin		5. místo
Mertlík Jan		4. místo
Prajzler Adam		7. místo
Prajzler Aleš		17. místo

Za 9. třídu nás jela reprezentovat tato čtyřka:

	Umístění:	
Bujalský Vojtěch		12. místo
Kejkrť Tomáš		2. místo
Koláčný Tomáš		6. místo
Germín Rostislav		3. místo

Žáci soutěžili v těchto čtyřech disciplínách:

- *složení obrazce hlavolamu*
- *šroubování vrutů*
- *přibíjení hřebíků*
- *řezání lišty na tři stejné díly*

Terežka Sládková - 2. třída

ZLATÉ ČESKÉ RUČIČKY

Na letošní soutěži zručnosti jsme se kromě pěkných umístění našich šesti žáků v první desítce výsledkové listiny dozvěděli i další, velmi příjemnou zprávu.

Náš bývalý velmi šikovný žák Jiří Špička dosáhl na celostátní soutěži tesařů výjimečného ocenění. O průběhu soutěže nás učitel odborného výcviku pan Kubias informoval následným dopisem:

Cesta k úspěchu byla náročná. Prvotně proběhlo školní kolo a výběr dvojce žáků pro oblastní kolo Čechy. Do tohoto oblastního kola jako reprezentace naší školy byli vybráni žáci **Jiří Špička** a Lukáš Pithard.

V oblastním kole soutěží reprezentanti jednotlivých škol pracují ve dvojicích jako družstvo a musí vyrobit v časovém limitu 10 hodin maketu střechy dle přiložené výkresové dokumentace a odpovědět v testu na 60 teoretických otázek. V konkurenci dvanácti škol naše družstvo zvítězilo a postoupilo s dalšími dvěma družstvy do celostátního finále v Brně. Zde se potkaly se svými konkurenty z oblastního kola Morava s nejlepším družstvem ze Slovenska. Zde museli opět vyrobit podstatně náročnější model střechy a uspět i v písemném testu.

Hodnotící komise složená z odborníků z praxe poprvé ve své 12leté historii těchto soutěží udělila plný počet bodů za výrobek a plný počet dosáhlo družstvo i v testech. Zároveň porota vybrala toho nejšikovnějšího žáka Jiřího Špičku jako laureáta ocenění Zlatých českých ručiček.

Touto cestou tedy ještě jednou děkuji vaší Základní škole ve Chvalkovicích, že jste Jirku poslali tou správnou životní cestou.

Budeme doufat, že takovýchto mladých pracovitých a morálně nezkažených lidí bude přibývat.

*S pozdravem Bc. Ladislav Kubias, učitel odborného výcviku,
Střední škola řemeslná, Jaroměř.*

Kát'a Bittnerová - 3. třída

Klání žáků devátáků

Jana Laštovičková – 8. třída

Dne 19.11.2014 se konala akce na střední škole v Náchodě s názvem Klání žáků devátáků. Akce se z naší školy zúčastnili dvě dívky a dva chlapci. Z dívek to byly **Kristýna Bittnerová** a **Tereza Koláčná**. Chlapci byli **Pavel Teuber** a **Šimon Prokop**. Na konci dívky skončily na krásném 4. místě. Ale nejdříve je čekaly úlohy připravené tamějšími učiteli.

Nejdříve se poprali s těžkou disciplínou. Měli zrekonstruovat dvě místnosti v bytě. Další úlohou bylo několik fyzikálních úloh, zapojení elektrického obvodu a všeobecné znalosti o vědeckých objevech a vědcích. A poslední úlohou bylo sestavit model pětibokého jehlanu z papíru do 3D.

Napsali: **Pavel Teuber** a **Šimon Prokop** – 9. třída

Klára Špačková – 8. třída

Vánoční chemický turnaj

Ve Dvoře Králové se 16. 12. 2014 konal turnaj. Z naší školy bylo vybráno šest šikovných žáků. Celkem tam bylo 26 týmu (78 soutěžících). Soutěž se skládala z pěti částí. Každý z týmů dostal přiděleného studenta z vyššího ročníku, který nás provázel k různým disciplínám. Pojmenovali jsme ho Kocourek. Náš Kocourek byl velmi příjemný hoch, vždy na nás čekal u dveří, když jsme vyšli z učebny. A teď zpět k soutěži. Soutěž se skládala z biologie, počítačových znalostí a hlavně chemie. Nejdříve jsme poznávali druhy koření (25) podle čichu a chuti. K druhé, třetí i čtvrté disciplíně jsme potřebovali spousty chemických znalostí. Poslední, tedy pátá disciplína, byla na počítači, kde jsme tvořili chemické vzorce. Poté bylo vyhlášení soutěže, kdy jsme skončili na 10. místě (Kapounová, Koláčná, Kožená) a kluci se vešli do 20. místa (Teuber, Prokop, Vrabec).

Napsaly: **Tereza Koláčná, Markéta Kožená, Karolína Kapounová** - 9. třída

Eliška Žďárská – 8. třída

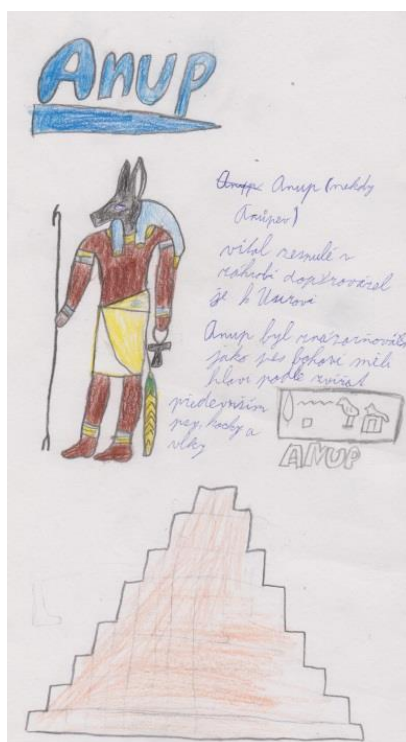

Kateřina Martincová – 8. třída

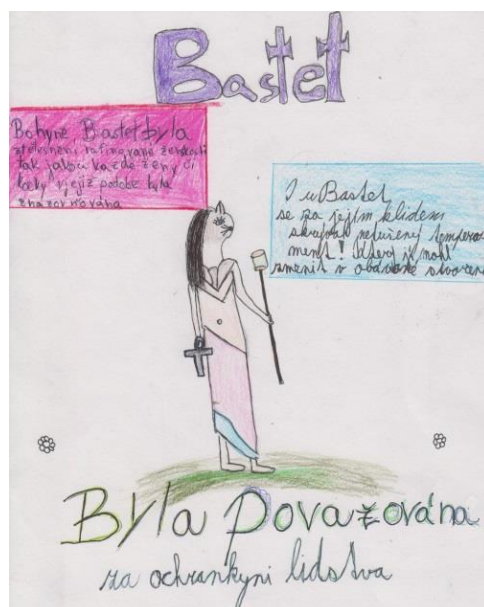

Marcela Pokrupová – 8. třída

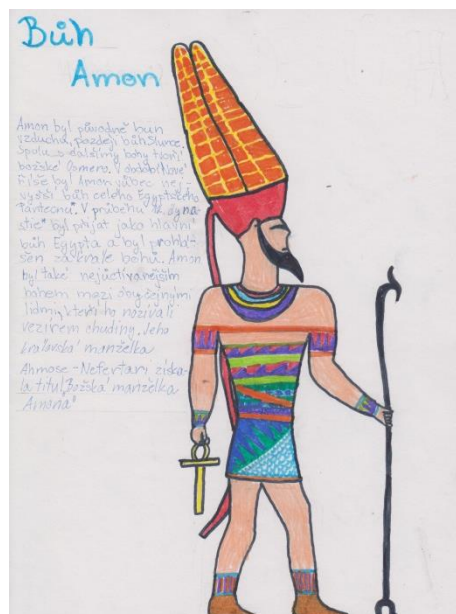
Z hodin dějepisu

Michal Paar – 6. třída

Věra Jarošová – 6. třída

Jitka Nýčová – 6. třída

Lucie Středová – 6. třída

David Mareček – 6. třída

Čerti u nás ve škole

Na Mikuláše byla velká legrace, ale i docela nervozita. Když jsem se společně s celou devátou třídou převlékal v učebně výtvarné výchovy, cítil jsem menší nervozitu, že budu mluvit před každou třídou a každým žákem. Přišla první třída (5.třída), před kterou jsem měl mluvit. Ještě že jsem měl tahák v podobě papíru vloženého do knihy, kterou jsem dostal od paní učitelky Ulrychové. Jinak bych to musel vymýšlet na místě, což by asi nedopadlo moc dobře. Po dalších několika třídách už nervozita opadla a dál se mi mluvilo celkem lehce. Nakonec jsme jeli já, Týna Bittnerová jako čert a Tomáš Koláčný jako anděl do školky na Bukovině.

Napsal: **Šimon Prokop** – 9. třída

Dne 5. 12. naši školu navštívil Mikuláš. Ráno jsme přišli do školy a devátáci už tam běhali ze třídy do třídy. Nejdřív první hodinu šli na první stupeň, hned potom šli do šesté třídy, potom k nám. Všichni už se těšili a smáli se. Když byli u nás u dveří, tak jsme se všichni začali smát ještě víc. Nejdříve nám zaklepali na dveře, paní učitelka se šla podívat, co se tam děje. Pak

Anežka Mohrová – 4. třída

jim řekla, ať jdou dál a oni šli. Samozřejmě nám začali lítat po třídě. Týna ke mně přišla a hned mě musela zašpinit. Potom tam jen tak běhali a pak mě odnesli na chodbu, hned jsem šla ale zpátky. Lukáš Vrabec a Vojta Bujalský dělali oběti. Áďu Šiborovou taky odnesli. Pak ke mně přišel jeden čert, měl v ruce řetěz a začal mě s ním škrtit, nečekala jsem ani minutu a hned jsem se mu z řetězu vyvlékla. Některé bych vážně nepoznala. Také nám řekli, že si mysleli, že jsme odolnější. Ani nevím, kolik nás odnesli. Iveta Serbousková měla takovou červenou masku, vůbec jsem ji nemohla poznat. Čerty dělali také třeba: Kejrt a Germín. Moc jsme si to užili! Na tyhle čerty jen tak nezapomenu!

Napsala: **Denisa Bartošová** – 7. třída

Adéla Kaňerová – 4. třída

Moje vánoční prázdniny

Lenka Nýčová – 1. třída

Den před Štědrým dnem nám Ježíšek přinesl stromeček, takže jsme odpoledne zdobili. O Štědrém dnu se bratr nemohl dočkat večere. Asi o půl šesté se konečně dočkal. Když všichni dojedli, tak jsme šli do kuchyně čekat na Ježíška. Když zazvonil zvoneček, tak bratr se hned rozběhl do obývacího pokoje. Protože doma máme dva stromečky (jeden u babičky a druhý u nás v obývacím pokoji), tak jsme po rozbalení dárků u babičky šli ještě k nám. Dostala jsem spoustu dárků, ale největší radost jsem měla z nového mobilu. Na první svátek vánoční jezdíme k druhé babičce, kde se sejde celá rodina z tatkovy strany. Tam si rozbalíme dárečky, které nám u babičky „Ježíšek“ nechal. Od tohoto dne až do Silvestra jsme jezdili na návštěvy k příbuzným. Silvestr jsem si taky užila. Do půlnoci jsme koukali na vtipné scénky v televizi. O půlnoci jsme bouchli šampaňské a připili jsme si na nový rok. Potom jsme šli ven podívat se na ohňostroj. Když jsme se vrátili domů, tak jsme ještě chvíli tancovali. Zbytek prázdnin jsem se snažila trochu odpočinout.

Napsala: **Kateřina Martincová – 8. třída**

Václav Lonc – 1. třída

Den před štědrým dnem mamka začala dělat bramborový salát. Ještě jsme douklízeli a vyluxovali. Pak k večeru přinesl Ježíšek vánoční stromeček. Dali jsme svíčky do kuchyně a do pokoje. Stromeček ozdobili moji rodiče, hned rozbili jednu kouličku. Pak jsme se dívali na pohádky a šli spát. Na Štědrý den jsme vstávali dost brzy, nějak v sedm nebo o půl osmé. Mamka naklepala řízky a obalila. Pak jsme zase luxovali. A pak přijela babička a dali jsme si dárky. Než odjeli, tak tatka dojel pro druhou babičku a dědu. Než tatka přijel, tak babička odjela. Babička a děda dali dárky pod stromeček a sledovali jsme pohádky. Mamka šla smažit řízky a kapra. Pak jsme se navečeřeli a šli jsme si sednout, nalili jsme si pití a já šla rozdávat dárky. Rozbalili jsme je, pak si povídali a pak tatka zase odvezl babičku a dědu. Ještě chvíli jsme se pak dívali na televizi a poté šli spát. Na první svátek vánoční jsme jeli k babičce a dědovi na oběd, na druhý svátek jsme jeli k druhé babičce na oběd. Bylo to prima.

Napsala: **Marcela Pokrupová – 8. třída**

Na Štědrý den jsem byl doma. Celý den jsem se těšil na rozbalování dárků. Myslel jsem si, že dostanu notebook. Také jsem netrpělivě přemýšlel, co bych mohl dostat, a potom jsem na to přestal myslet a raději jsem se šel dívat na staré pěkné pohádky. Ovšemže jsem přišel na úplně jiné myšlenky. No když došlo na štědrovečerní večeři, tak jsme si dali kapra, klobásu a potom šli k vánočnímu stromečku. Sice jsem nedostal notebook, ale i tak jsem byl hodně nadšený. Na tyto Vánoce budu rád vzpomínat.

Napsal: **Tomáš Klíma – 1. třída**

Napsal: **Hynek Jarokovský – 5. třída**

Když jsme šli poslední den do školy, tak jsme nesli dárky kamarádům a mohli jsme si vzít i cukroví. Nejdříve jsme šli do kostela, kde se zpívaly koledy, a některé děti i hrály na flétnu. Když jsme se vrátili do školy, paní učitelka nám udělala čaj. Když jsme si ho vypili, tak jsme si rozbalili dárky a mohli jsme si s nimi chvíli hrát. Potom jsme šli domů. A když nastal Štědrý večer, šli jsme se najíst, večere byla moc dobrá. A potom nastala ta chvíle, kdy se rozbalovaly dárky. Den po té jsme jeli k babičce na oběd.

Napsala: **Silvie Pavlova – 5. třída**

Matěj Jaro – 3. třída

Karel Geťko - 1. třída

Bylo 24.12, což znamená Štědrý den. Tento den se vždy moc těším. Ne že bych se těšila jenom na dárky, ale i na to, že se celá rodina sejde. Když byl večer, tak jsme se navečeřeli a potom jsme si šli rozbalit dárky. Dostala jsem: peníze, Monopoly milionář, oblečení, kosmetiku, mobil. Druhý den po Vánocích jsem si hrála s mobilem a hráli jsme Monopoly milionář. Potom jsem chodila

ven a hrála si ve sněhu. Po víkendu jsem odjela k babičce do Jaroměře. A čekala jsem na Silvestra. Když byla půlnoc, tak jsme šli na balkon a koukali na oblohu na ohňostroje. A ráno jsme se probudili v roce 2015.

Adélka Jochová – 3. třída

Napsala: **Natálie Macháčková – 5. třída**

Vánoce, dlouho očekávané svátky, jsou tu. Dne 24. prosince byl Štědrý den, ráno jsme začali připravovat oběd. K tomu jsme měli skvělou polévku. Potom jsme šli na procházku, dívali se na pohádky a konečně večer pod stromečkem bylo hodně dárků. Nádhera! V sedm hodin večer jsme začali večeřet, na stole byly talíře a na nich byly výborné řízečky, nechyběl ani přípitek. Potom přijela babička s dědou a rozbalili jsme si dárky. Já dostala DVD, tričko, velkou čokoládu a kosmetický balíček, ale hlavně dárek, který mi udělala největší radost - nový SPACÁK. Potom prarodiče odjeli a my šli ještě na procházku. Druhý den jsem jela s tetou do Dvora Králové se podívat na vánoční Zoo. Stromečky byly všude, kam jste se podívali. Potom jsem jela k tetě na oběd. A konečně za pár dní byl SILVESTR. Sešla se celá rodina, celý večer až do půlnoci jsme si povídali. A když konečně odbila půlnoc, tak jsme si připili, popřáli si vše nejlepší do nového roku a šli jsme pustit ohňostroj. O půl třetí jsem šla spát. Ráno před sedmou hodinou nás vzbudil křik mého 2,5 ročního bratráčka. Ale vánoční prázdniny byly nezapomenutelné.

Hana Jarošová - 1. třída

Napsala: **Aneta Balcarová – 5. třída**

Bylo 24.12 a konal se Štědrý den. S mamkou jsem dopekla poslední cukroví a potom jsme jenom čekali. Když bylo 18:00, tak jsme se sešli u stolu a večeřeli. Potom jsme šli konečně na dárky. Já dostala puzzle, Furbyho, panenku monster high, parfémovou laboratoř, oblečení, parfémy, kabelku a jednu na vybarvení. Těch dárků jsem dostala mnohem víc, ale už si na ně nemůžu vzpomenout. Můj bratr dostal dárkový poukaz, za který si koupil tablet a oblečení. Potom jsme si užívali dárků, tedy alespoň já. A v pátek k nám přijela sestřenice a obě jsme se chlubily svými dárky a hrály jsme si s parfémovou laboratoří. A o týden později ve středu jsme čekali na nový rok, připravovali jsme občerstvení - jednohubky, chlebičky, atd. Když byla půlnoc, tak jsme si dali přípitek a asi po deseti minutách, tedy chvíli po půlnoci, jsme se šli podívat na ohňostroj.

Napsala: **Lucie Čepová – 5. třída**

Marie Skvrnová – 1. třída

Vánoční besídka

Letošní Vánoční besídka byla ve čtvrtek 18.12. Ráno jsme normálně přišli do školy a první dvě hodiny jsme se učili. Po druhé vyučovací hodině začala generální zkouška, kde jsme si všichni vše nanečisto vyzkoušeli.

Probíhalo to v pohodě a klidu.

My devátáci, poněvadž jsme nejstarší a nejrozzumnější, jsme museli připravit vánoční výstavu. Když to bylo konečně všechno hotové, tak to začalo. Když se začali scházet rodiče a prarodiče dětí, stoupla nervozita.

Učebna byla naplněna tak moc, že někteří tatínkové museli čekat venku, protože se tam nevešli.

Diváky nejdříve přivítal pan ředitel a poté děti s jejich vystoupením. Na koncertě bylo mnoho účinkujících a většina z nich měla předvídatelnou trému. Někteří byli ovšem v klidu jako v normální den.

Na koncertě bylo spoustu zpěvu, ovšem nechyběla nějaká ta vtipná scénka nebo třeba tanec. Když se blížil konec koncertu, vystoupil náš pan ředitel a my, uvádějící.

Společně jsme se rozloučili s diváky a tímto skončil letošní vánoční koncert.

Maminky, babičky, tatínkové a dědečci se poté zašli podívat na tradiční vánoční výstavu, která se letos opravdu vyvedla.

Napsala: **Tereza Koláčná** – 9. třída

Vánoční výstava

Tak jako každý rok byla s vánočním koncertem spojena i tradiční vánoční výstava. Byly tam vystaveny výrobky dětí z prvního i druhého stupně. Celou výstavu připravila 9. třída spolu s paní učitelkou Smolovou. Několik stolů s výrobky bylo na prodej.

První návštěvníci začali chodit už před začátkem koncertu, takže toho na prodej, který se měl konat i po koncertu, moc nezbylo. Během koncertu bylo na výstavě prázdné, takže jsme od prodávání

měli chvíli klid. Poté se tam lidé znovu nahrnuli a nebylo tam k hnutí. Prodej byl velmi úspěšný,

největší zájem byl o svícný, které tvořily dívky z 8. a 9. třídy.

Ostatní výrobky se ale také velmi povedly.

Ten kdo se na výstavu nešel podívat, tak o hodně přišel!

Napsaly: *Vladěna Picková, Lucie Žampová* – 9. třída

Vaše redakce časopisu *KČ, MĚ*.

Číslo 51 bylo vydáno 29. ledna 2015 v počtu 130 výtisků.